

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Izvorul Tămăduirii

Izvor de cuvânt curge din gura Mea peste pământ, și dragostea lui Dumnezeu este el, și dau să-l cuprind pe om în dragostea Mea și să-l vindec pe el de despărțirea lui de Dumnezeu și să ne împărțim milă unul altuia, căci despărțirea dintre om și Dumnezeu este nemiloasă din partea omului, alungă mila pe care Eu, Domnul, o aștept de la om, o, și de aceea am spus: «*Milă voiesc, milă, nu jertfă!*», că ale Mele sunt toate câte ar pune omul înaintea Mea, dar inima și mila lui pentru Mine este ceea ce Eu nu primesc de la el, iar între Mine și om curge izvorul milei Mele tot timpul, și se face cuvânt acest izvor în vremea aceasta, o, că nimeni n-are milă de oameni, nimeni, decât Eu, și îl cuprind pe om în mila Mea mereu, că n-ar mai fi nimic și nimeni dacă mila Mea n-ar umple de răbdarea cea sfântă pământul întru îmbrățișarea Mea, că Eu, Domnul, când am zidit omul am făcut mai întâi cerul și pământul, și pentru om le-am făcut, și apoi l-am făcut pe om și l-am așezat între pământ și cer și i-am lucrat prin toate fericirea, numai că el n-a prețuit dragostea Mea și nici mila Mea, o, și sunt între om și Mine șapte mii de ani și mai bine, atâția ani de durerea Mea de la el, de despărțirea a lui de Mine, și numai mila lui de Mine ar da la o parte această despărțire. Și iată ce face Dumnezeu, că vine Domnul izvor de cuvânt peste pământ, și dragostea Mea este acest cuvânt, și se face el mângâiere Mie că pot să-l așez înaintea oamenilor ca să-L audă ei pe Dumnezeu suspinând și așteptând milă de la ei, milă și vindecare de durere.

Iată, se numește săptămâna luminată cele șapte zile care urmează după duminica praznicului învierii Mele, iar acum, în vinerea acestei săptămâni, este așezată de sfinții părinți ai bisericii Mele sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, care s-a arătat plină de milă, acoperind din văzduh turma bisericii, pe cinstitorii de Dumnezeu, care priveghează ziua și noaptea în rugăciuni, cerând milă de la cer deasupra lor, iar mama Mea Fecioara este mila Mea peste biserica Mea, și stă ea în văzduh cu cete cerești deasupra pământului român, țara întoarcerii Mele de la Tatăl cuvânt peste pământ.

Și voiesc, o, mama Mea, voiesc să împuternicim prin acest cuvânt puterile cerești iar și iar la veghe nesfârșită deasupra țării venirii Mele de la Tatăl acum, mamă, și milă să avem, multă milă, iar cei mai miluiți sunt fiii lui Dumnezeu, sunt cei ce iubesc pe Dumnezeu din toată inima și sufletul și cugetul și fapta vieții lor cu Dumnezeu, că ei au locaș în ei pentru Dumnezeu, au milă de Dumnezeu, mamă, și au ei și de oameni milă, au în ei duh iubitor de oameni, au de la Dumnezeu, o, și trebuie ocrotire tot timpul peste ei, că sunt ei pe pământ în mijlocul fiilor oamenilor, care iubesc lumea și duhul ei, pofta ochilor, pofta trupului și trufia vieții întru aceștia, mamă.

Hai acum, mama Mea, să așezăm în coborârea Mea cu cetele cerești, să așezăm cântarea învierii Mele și să spunem la masa ta de serbare cu ei: Hristos a înviat!

O, fiilor din cetatea cuvântului Meu: Hristos a înviat! Sunteți buchețel adunați înaintea Mea cu cei aproape vouă, cu care vă sprijiniți în lucrarea slavei Mele de peste voi, ca s-o așezați voi înaintea Mea apoi și înaintea celor ce iau de la voi slava cuvântului Meu, și purtarea lui peste pământ, fiilor.

Sunteți strănși buchețel mititel și-Mi ridicăți zile de serbare, fiilor. O, Hristos a înviat, cântă cu voi sfinții cu care Mă port! Cele ce nu se văd ale facerii lui Dumnezeu vă cuprind și se bucură, fiilor. Toată frumusețea cerească vă însoțește din părți iubindu-vă și cuprinzându-vă în ea pentru Mine, pentru vremea Mea cu voi, pentru venirea Mea la voi, pentru numele

Meu mare de peste voi și de peste cetate, fiilor. Vin mereu și Mă descopăr vouă prin cuvântul cu care grăiesc, și vin și nu plec, ci vin, fiilor.

O, aduceți-vă aminte cu Mine împreună de taina Mea cea din Emaus cu ucenicii la care am rămas și nu M-am ascuns, ci am rămas cu ei atât de minunat, fiilor, ca și cu voi, ca și la voi. O, nu M-am ascuns, nu M-am despărțit de ei, ci am rămas, că M-am lăsat cu totul acoperit de sfânta împărtășanie, pe care le-am dat-o și i-am făcut pe ei preoți lui Dumnezeu Eu Însuși, căci M-am lăsat cu totul întreg cuprins în pâinea și vinul de pe masă și am rămas cu ei, o, că n-aveam unde să Mă duc, decât la ei și cu ei, cu ai Mei, și peste tot eram cu ei, peste tot pe unde erau ei pretutindeni, și întreg eram peste tot, că așa este Dumnezeu, întreg peste tot în toată clipa, căci le-am spus lor: *«Voi fi cu voi până la sfârșitul veacurilor»*.

O, și cât de minunat lucrez Eu această taină a Mea cu ai Mei mereu, că eram ascuns în îngerul prin care grăiam lui Daniel, lui Ioan în vedeniile cele pentru sfârșitul veacurilor, că Mă acopăr îngerii ca să pot să fiu cu ai Mei tot timpul, iar îngerii, fiind fără de trup, Îmi acoperă de jur-împrejur trupul Meu cel înviat, și Mă acoperă nevăzutele facerii lui Dumnezeu, o, și Mă ascund în ei norii și vin cu norii, fiilor, și iată câte Mă poartă ca să merg și ca să vin și ca să fiu și ca să lucrez tot ce am de la Tatăl dat să lucrez!

O, voi ați văzut ce au făcut cu Mine cei care M-au văzut petrecând în mijlocul lor treizeci și trei de ani, însoțit Eu de ucenicii Mei, că apoi M-au luat și M-au dat crucii și batjocurii, o, că nu poate omul să stea lângă Dumnezeu aproape, că tot ce nu este pe potriva Mea Mă respinge, fiilor, o, și de aceea stau acoperit de nevăzutele lui Dumnezeu, ca să pot fi aproape cu ai Mei mereu așa cum am promis, iar la voi Mă dau vouă în fiecare zi întreg, și vă învăț, fiilor, prin aceasta să vă dați și voi Mie cu totul, dacă Eu Mă dau vouă ca să fiu cu voi și în voi, și apoi să știți să faceți bine statul vostru cu Mine și în Mine, și iată câtă milă, câtă vindecare poate să-Mi dea fiii lui Dumnezeu, cei ce iubesc pe Domnul din toată inima lor, din toată, fiilor!

O, cât de greu se lasă omul făcut de Dumnezeu, măi fiilor! Nu este omul învățat cu facerea Mea peste el, cu lucrul Meu cel pentru facerea lui, și până se formează un creștin el trece prin căderi și ridicări, trece prin lupte pentru alegerea credinței și a nădejzii și trece prin toate cu bine dacă are dragostea de sprijin, și apoi iese din toate întărit întru răbdarea cea mântuitoare și părăsește păcatul, căci păcatul, măi fiilor, este lucrat de om când omul nu se supune lui Dumnezeu, iar nesupunerea se numește răzvrătirea omului împotriva Făcătorului, părăsirea cinstirii aduse Domnului ca să aibă omul cinstire pentru el, și aceasta este trădarea făcută de om asupra lui Dumnezeu, o, și de aceea omul trebuie să știe că păcatul făcut de el este nesupunere față de Dumnezeu și este foc nestins în om, iar plata păcatului este moartea, și apoi chinul veșnic, și voiesc să-l vindec pe om de pierzare, de păcat, ca să nu mai iubească el păcatul, ci să se gândească la Domnul și să-L aleagă pe El de dragoste a sa. Că iată, omule, tu ai de dragoste păcatul și stai fără de rușine pe pământul făcut de Dumnezeu și te îngâmfi ca un stăpân peste ceea ce zici că este al tău, o, și nu-ți este rușine să faci aceasta pe pământul făcut de Dumnezeu ca așternut pentru El și pentru tine, precum este scris.

O, mama Mea, e ziua ta de serbare și cu tine sunt în serbarea ta aici. Apleacă-ți cuvântul și așează-l în cartea Mea cea de azi lângă cuvântul Meu. Cartea Mea este mărturia venirii Mele cuvânt peste pământ, mamă.

— *Hristos a înviat! Aceasta spun eu mai întâi, Fiule scump al meu, în zi de serbare pentru mine între sfinți, și pe pământ între creștini. Ești Fiul meu Cel de după înviere acum. Ai murit pe cruce și ai înviat prin cruce, o, și se cântă de toți cei ce sunt ai Tăi pe pământ: Hristos a înviat!*

O, ce au fiii lui Dumnezeu de învățat din taina răstignirii și a învierii Tale, Fiule Doamne? O, nu poate nimeni să facă altfel decât ai făcut Tu, și ca să se numească biruitor

apoi acesta. Mai întâi trebuie să se lase și să fie biruit cu totul, și prin aceasta el a biruit pe satana și moartea și tot ce nu înseamnă biruință.

Eu, Fiul meu înviat, am fost cumpătată în vremea patimilor Tale, Doamne, că știam de la Dumnezeu lucrarea Ta de biruință asupra lui satana, o, și l-ai biruit pe el cu umilința Ta, care Te-a ridicat mare cum ești, Dumnezeu mare, și Te-a mărturisit ea prin lucrarea ei Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Doamne.

O, fii ai lui Dumnezeu, o, fiilor, nu este pentru voi o biruință mai mare cu care să-l biruiți pe satana cel negru și vrăjmaș Domnului și vouă, nu este nimic ca și umilința, care îi rușinează pe toți vrăjmașii lui Dumnezeu și ai fiilor lui Dumnezeu. Așadar, despre lucrarea și taina umilinței să nu mai sfârșiți de învățat voi, o, fii ai lui Dumnezeu Cuvântul. Dacă fiii lui Dumnezeu nu știu cum să-și lucreze umilința cea pentru biruința asupra lui satana, să se uite ei la Iisus Hristos, Care S-a umilit pentru moarte pe cruce, dar până la ea a purtat ocări și scuipări, bătăi și batjocuri, cuie în mâini și picioare, spini pe frunte, rușinea toată câtă a fost pusă asupra Sa, și apoi biruința întreagă asupra lui satana, învierea din răstignirea Lui pe cruce, și Domnul a înviat, adevărat a înviat, iar noi cântăm de atunci Hristos a înviat!

V-am învățat acum vindecarea, fiilor. Să ia toți oamenii de pe pământ această doctorie pentru biruința lor asupra lui satana. Nu este altceva mai vindecător de moarte, de suferință de tot felul, de tristeți, de dureri fel de fel, o, nu este pentru acestea o vindecare mai întreagă ca și cea pe care o dă umilința de duh, inima umilită tot timpul, capul aplecat pentru umilință mereu, aplecare multă fără de zbuciumul inimii, căci oile Fiului meu sunt cele blânde că așa-s oile, blânde, și ele nu se răzvrătesc nici în vremea tăierii lor, fiindcă ele știu taina învierii, știu oile aceasta.

O, este o poveste duhovnicească și care spune că Domnul, văzând oile mereu sfâșiate de lupi, de fiare, le-a spus lor să le facă ceva cu care să se apere, vreun corn pe frunte sau dinți puternici ca să muște din fiarele care le atacă spre moarte, iar ele, blânde cum sunt prin facerea lor cea de la Dumnezeu, o, n-au voit să facă rău nici unei vietăți care le atacă viața, că nu pot ele să fie răz bunătoare, pedepsitoare, o, și n-au voit să le facă Domnul apărare cu care să lupte împotriva celor ce le aduc primejdie, ci și-au ales să rămână așa cum sunt, supuse pentru orice ar fi să îndure ele pe pământ, dar să rămână blânde, sub răbdarea împărțită lor s-o poarte pe pământ.

Iată ce frumos, ce frumos! O, așa sunt fiii lui Dumnezeu. Ei iubesc pe Domnul din toată inima lor cu toată credința și nădejdea, și au pentru ei apărători pe Domnul, pe Cel blând și smerit cu inima, așa cum vrea Domnul și cu ei și pentru ei, o, și asta înseamnă supunere, că unde este răzvrătire, ea se îndreaptă mereu numai asupra Creatorului a toate, asupra lui Dumnezeu, Care nu S-a răzvrătit, ci a primit totul, tot ce a venit spre El să poarte El, și apoi prin umilință întreagă să Se arate biruitor asupra lui satana, care arde cu tot iadul lui când vede umilința lucrând din cel ispitit de el, așa cum și Fiul meu Hristos a fost ispitit și a fost umilit și a fugit de la El ispita, a fugit rușinat satana, a fugit biruit de umilința cea din fața lui, și Domnul a înviat, că a fost umilit.

O, aceasta este taina vindecării, și nu fugiți, fiilor, de încercări și de ispite. Ele doar vă fac biruitori asupra lor pe voi, pe fiii lui Dumnezeu Cuvântul. Fiți, dar, cu răbdare și așteptare și așteptați pe Domnul cu răsplata umilinței voastre, care rodește biruință, fiilor.

O, iată, Iisuse, Fiule al meu, cuvântul meu cel vindecător în ziua mea de serbare și de vindecare pentru cei ce au nevoie de tămăduire de toate câte poartă ei!

Și acum Te cuprind în slava cântării învierii Tale și cânt cu cei din cer și cânt cu cei de aici, cântăm cu toții: Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin.

— Mă aplec, mamă, cu umilință Mă aplec sub dragostea ta. Umilința Mi-a rămas ca lucrare și în cer, și după învierea Mea, căci așa pot fi Eu Învățător pe mai departe peste cei ce vin să se facă ei asemenea Mie și să-Mi rămână ei Mie apoi.

Spun și Eu ca și tine, mamă, cânt și Eu cu ei aici imnul slavei răstignirii și învierii Mele, căci răstignirea Mea a purtat în ea slava ei, învierea Mea, și cânt cu ei aici acum: Hristos a înviat!

O, fiilor, gătiți frumos și așterneți frumos praznicul Meu cu ucenicii și ucenițele învierii Mele, că peste zece zile suntem aici și ridicăm spre cer o nouă zi de sărbătoare, și tot cerul e cu Mine aici în sărbători, iar voi lucrați mângâieri și primire pentru cei din cer, căci cerul locuiește aici cu voi, o, și n-au știut să se formeze și să se păstreze apoi pentru cerul cel de aici de la voi cei care odinioară veneau la sărbători aici, că iată, au fost și au rămas împărțiți și mânjiți cu cele de afară, și sunt mult prea pământești, așa cum e tot omul pe pământ, și care nu poate să lase pentru numele Meu mamă și tată, frați și surori, soții și copii, averi și ranguri, o, nu poate omul să facă asta ca să poată urma apoi pe Dumnezeu cu viața lui, fără de păcat apoi viața lui.

O, nu-i de ajuns să iei și să auzi ce spune cuvântul lui Dumnezeu, că dacă mintea nu-l ajută mai mult pe om, o, atâta este el, și iată, n-au știut să se dea lui Dumnezeu cu totul cei ce veneau și ei, și ispita a venit și a biruit asupra lor și asupra pământului, și a fost fiecare să-și ia plata pentru care a lucrat sau n-a lucrat pentru o plată bună.

Fiilor, fiilor, hai să cântăm! Cântăm cu voi: Hristos a înviat!

O, fiilor, se bucură cei din cer aici, la voi. Dați tuturor pe Domnul așa cum este Domnul, nu cum și-ar închipui fiecare că-L poate avea pe El.

Fiți lucrători ai împărăției Mele în cei ce mai sunt cu voi aproape în lucrul Meu cu voi peste pământ, și pace vouă, fiilor!

O, pace vouă, celor ce sprijiniți aproape lucrul Meu cel de aici, și vă dau puteri pentru Mine vouă, ca să sprijiniți voi mersul Meu cu ei, lucrul Meu cu ei, cu cei ce Mă primesc când vin cuvânt pe pământ!

Sărbătorile bucuriilor sfinte poposesc pe acest meleag micuț și plin de cei din cer aici cu voi. O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

24-04/07-05-2021